

Nr 7.

Av herr **Leander**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utfärdande av enhetliga bestämmelser i fråga om uttaxeringen av prästerskapets avlöning.

I hittills tillämpade lönekonventioner för prästerskapet gäller bestämmelsen, att viss procent av inkomst, i regel $\frac{1}{2}$, skall erläggas till prästerskapets avlöning. På grund av denna bestämmelses svävande och oklara formulering uti de särskilda konventionerna, har tolkningen blivit olika, åtminstone i det län, undertecknad har äran att representera, och väl även annorstädes. Så heter det i vissa av konventionerna, att en halv procent skall erläggas av den inkomst, för vilken bevillning blivit erlagd, men i andra åter, att en viss procent skall erläggas av den för föregående år uppskattade inkomsten i enlighet med andra artikeln i bevillningsförordningen.

Där formuleringen varit den förstnämnda, torde uppörden i allmänhet ha försiggått sålunda, att det bevillningsfria avdraget frånräknats inkomsten, men där formuleringen varit avfattad på sistnämnda sätt, har det bevillningsfria avdraget medräknats. Givetvis har därigenom ganska stor olikhet uppkommit såväl för de särskilda inkomsttagarna som för skattebetalarna. Det lär ej vara förenligt med billighet och rättvisa, att den ena tjänsteinnehavaren skall erhålla högre eller lägre lön än den andre blott på grund av skiftande formuleringar eller tolkningar, och ej heller kan något vägande skäl anföras, varför den ena församlingen skall erlagga en skatt, för vilken den andra är fritagen. Exempel kunna anföras på, att olika praxis blivit använd till och med i en och samma församling. Sedan det bevillningsfria avdraget under en följd av år frånräknats vid skattens uttaxering, har en ny kyrkoherde kommit, som krävt, att hans lön skulle utgå efter hela den uppskattade inkomsten, och i överensstämmelse därmed låtit uttaxeringen verkställas enligt dylik princip.

Att det icke varit lagstiftarens mening, att en sådan olikformighet som den ovan anmärkta skulle utveckla sig, ligger i öppen dag. Vad

de växlande formuleringarna angår, torde dessa ha tillkommit genom rena tillfälligheter utan tanke på följderna. Emellertid ha de myndigheter, till vilkas avgörande tvister i denna sak hänskjutits, strängt hållit sig till ordalydelsen och låtit sina utslag bestämmas därav. Då det stått, att procenten skulle utgå av den uppskattade inkomsten, har utan vidare det bevillningsfria avdraget fått medräknas. Men då konventionen talat om inkomst, för vilken bevillning blivit erlagd, har det nämnda avdraget frånräknats.

Det förtjänar anmärkas, att inga bestämmelser om bevillningsfria avdrag funnos, då nu gällande lönekonventioner fastställdes. Därav skulle den slutsatsen kunna dragas, att prästerskapets löneförmåner böra utgå efter hela den uppskattade inkomsten. Därom kan man likväl tvista men icke därom, att den ena eller andra principen bör fastslås, så att full likformighet kommer att äga rum.

Visserligen utlöpa snart de gamla lönekonventionerna för prästerskapet för att ersättas med nya löneregleringar. Det är dock fara väft, att ovannämnda oegentlighet kan åstadkomma förvirring även efter de nya regleringarnas införande. Det har därför synts mig lämpligt, att riksdagen får sin uppmärksamhet riktad på saken.

Kanske vore det tillräckligt att överlåta åt Kungl. Maj:t att utfärda enhetliga bestämmelser rörande ifrågavarande angelägenhet. Men då det här i viss mån gäller själva beskattningen och icke blott den rätta tolkningen av förefintliga förordningar, synes mig riksdagens hörande och beslut erforderligt för frågans vederbörliga ordnande.

Jag tillåter mig på grund av det anförda vördsamt hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t gå i författning om, att enhetliga bestämmelser bliva utfärdade ifråga om uttaxeringen av prästerskapets avlöning, samt att, i mån riksdagens medverkan erfordras för frågans ordnande, förslag i ämnet måtte utarbetas och för riksdagen framläggas.

Stockholm den 18 januari 1918.

Ulrik Leander.

I ovanstående motion instämmer:

Ola Jeppsson.